

ÎNCHEIERE

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu
Judecătorii Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul Societății cu răspundere limitată „MoldTrans-Tur”, Andrei Cheptea, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere limitată „Elio Design” împotriva Societății cu răspundere limitată „MoldTrans-Tur” cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „MoldTrans-Tur” și menținută hotărârea Judecătoriei Grigoriopol din 19 februarie 2016,

c o n s t a t ă:

La data de 10 februarie 2014, SRL „Elio Design” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „MoldTrans-Tur” cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 01 iulie 2013, a livrat pîrîtului SRL „MoldTrans-Tur” mobilier pentru oficiu în baza contractului de antrepriză nr. 185 din 16 mai 2013, în sumă de 2 942 Euro.

Invocă că, conform prevederilor pct. III.1 al contractului de antrepriză, pîrîtul urma să achite costul mărfii în trei tranșe: prima la data încheierii contractului – avans 50%, a doua – la data predării mărfii către client și a treia – la instalarea mobilei.

Menționează că, la data de 01 iulie 2013, pîrîtul a recepționat marfa livrată, semnînd actul de predare-primire.

Afirmă că, pîrîtul deși a recepționat marfa la data de 01 iulie 2013, nu și-a executat integral obligația de plată, achitînd doar 50 % din costul acesteia, astfel, suma datoriei constituie 1 471 Euro.

Relevă că, reclamația adresată în adresa pîrîtului la data de 10 ianuarie 2014, a rămas fără răspuns.

Susține că, conform pct. III.6 al contractului, pîrîtul este obligat să plătească o penalitate de 0,2% din costul total al lucrărilor pentru fiecare zi de întîrziere, calculînd astfel suma de 19 275,98 lei.

Cere încasarea din contul SRL „MoldTrans-Tur” a datoriei în sumă de 1 471 Euro sau a echivalentului în lei moldovenești la momentul executării hotărârii, a penalității de întârziere în sumă de 19 275,98 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Grigoropol din 19 februarie 2016 a fost admisă acțiunea și au fost încasate din contul SRL „MoldTrans-Tur” în beneficiul SRL „Elio Design” datoria în sumă de 1 471 Euro echivalentul în lei moldovenești la momentul executării hotărârii, penalitatea de întârziere în sumă de 19 275,98 lei și taxa de stat în sumă de 1 381 lei.

Prima instanță, admitând cerința privind încasarea sumei datorate, și-a argumentat concluzia prin faptul că, SRL „Elio Design” a livrat SRL „MoldTrans-Tur” marfa în sumă de 2 942 Euro în baza contractului de antrepriză nr. 185 din 16 mai 2013. Cu toate că, SRL „MoldTrans-Tur” nu recunoaște valabilitatea contractului, aceasta a recepționat marfa, fapt confirmat prin semnarea actului de predare-primire din 01 iulie 2013, acțiune prin care a și recunoscut valabilitatea acestui contract.

Instanța a mai reiterat că, conform raportului de expertiză nr. 1662 din 24 aprilie 2015, ordonanței procurorului privind clasarea procesului penal din 15 mai 2015, actul de predare-primire este semnat de către reprezentantul pârâtului.

Instanța a constatat că, contractul a fost semnat și ștampilat de ambele părți cu scopul de a realiza contractul de antrepriză, mai mult, contractul a fost executat pe deplin de către reclamantul SRL „Elio Design”.

Instanța a mai reținut că pârâtul, având scopul de a se eschiva de la obligația de plată, pe parcursul examinării cauzei, a înaintat trei versiuni diferite, invocând că, - contractul de antrepriză nu are valoare juridică, fapt combătut prin recepționarea lucrării conform actului de predare-primire; a doua versiune - mobila nu a fost recepționată, iar actul de predare-primire nu este semnat de reprezentantul SRL „MoldTrans-Tur” (fiind falsificată), combătută prin concluzia raportului de expertiză și ordonanța procurorului privind clasarea procesului penal; și a treia versiune - contractul nu este semnat de reprezentantul SRL „MoldTrans-Tur”, iar ștampila aplicată este doar pentru contracte interne ale firmei, argument care nu a fost probat de către pârât precum că compania deține ștampile pentru contracte interne și contracte externe.

La admiterea cerinței privind încasarea penalității de întârziere în sumă de 19 275 lei, instanța și-a argumentat poziția reieșind din prevederile pct. III. 6 al contractului de antrepriză nr. 185 din 16 mai 2013.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2016 a fost respins apelul declarat de SRL „MoldTrans-Tur” și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 13 iulie 2016, reprezentantul SRL „MoldTrans-Tur”, Andrei Cheptea a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei încheieri de încetarea a procesului sau de scoatere de pe rol a cauzei, sau trimiterea cauzei spre rejudecare în primă instanță, sau emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu hotărârile judecătorești, deoarece instanțele ierarhic inferioare au încălcat normele de drept material și procedural.

Invocă că, procesul-verbal al ședinței de judecată a primei instanțe este neclar, confuz, nu reflectă dezbaterile judiciare, fiind întocmit cu abateri de la prevederile art. 273 și art. 274 CPC. Explicațiile reclamantului din ședința de judecată nu sunt semnate de greșier și judecător, iar instanța de apel nu a verificat condițiile și modul desfășurării ședințelor de judecată în primă instanță conform atribuțiilor prevăzute în art. 373 alin. alin. (1), (2), (4), (5) CPC.

Afirmă că, instanța nu a verificat în ședința de judecată împuternicirile reprezentantului SRL „Elio Design”, Igor Aramă.

Relevă că, contractul de antrepriză nr. 185 din 16 mai 2013 nu produce efecte juridice și nu are forță obligatorie, motivând că, conform pct. x.2 al contractului, acordul produce efecte juridice din momentul achitării avansului stabilit în pct. III.1.

Sușține că, suma avansului nu a fost achitată, astfel, consideră că contractul de antrepriză nu a intrat în vigoare.

Din considerentele enunțate, invocă că, instanța de apel eronat a reținut că SRL „Elio Design” a livrat marfă către SRL „MoldTrans-Tur” în sumă de 2 942 Euro.

Sușține că, nu a recunoscut niciodată intrarea în vigoare a contractului, iar SRL „Elio Design” a cunoscut despre acest fapt și și-a asumat riscurile integral.

Afirmă că, conform ordinului de plată nr. 294 din 23 mai 2013 a achitat suma de 23 809,31 lei în contul ÎI „Service-Aramă”, întreprindere care nu are nici o tangență cu SRL „Elio Design”.

Mai invocă că, instanța de apel eronat a concluzionat că, actul de predare-primire a fost semnat de către reprezentantul SRL „MoldTrans-Tur”, Cheptea Svetlana, motivând că la materialele cauzei nu este prezentată nici o dovadă ce ar confirma împuternicirile acordate acesteia de către companie.

Totodată, relevă că, un asemenea contract de antrepriză cu acelaș număr și dată a semnat cu ÎI „Service-Aramă”, ultimul a și eliberat factura fiscală nr. 37 din 16.05.2013, ordinul de plată nr. 294 din 23 mai 2013.

Relevă că, instanțele au aplicat eronat normele de drept și s-au implicat în activitatea internă a părților în litigiu, iar prin hotărâri au legalizat fără voința SRL „MoldTrans-Tur” contractul de antrepriză nr. 185 din 16 mai 2013, încheiat cu SRL „Elio Design”, obligându-l să achite penalități și 50 % din valoarea contractului.

Prin referința depusă la data de 23 august 2016 SRL „Elio Design” a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilită cu certitudine momentul comunicării

deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul SRL „MoldTrans-Tur”, Andrei Cheptea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept

procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către reprezentantul SRL „MoldTrans-Tur”, Andrei Cheptea, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul reprezentantului SRL „MoldTrans-Tur”, Andrei Cheptea ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul reprezentantului SRL „MoldTrans-Tur”, Andrei Cheptea se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic